

Budapest, 1954 június 27.

4400 27-1130/A/3

Az MDP Politikai Bizottságának

Jelentés a stockholmi béketalálkozóról

A rendezvény főcélja volt olyan közéleti emberek, híres tudósok, művészek stb. bevonása, akik eddig a békemozgalomtól távol tartották magukat. E cél megvalósítása a távol Keletet illetően teljes sikerrel járt; mind az indiai, mind a japán delegáció igen nagy volt és számos új nevet tartalmazott. Gyengébbek az eredménnyel a nyugati országokban. A francia delegációban résztvett Capitan gaullista volt miniszter, Denis radikális képviselő, az angolban Silverman Labour party képviselő, Nyugatnémetországból Iwand a bonni teológiai fakultás dékánja stb. Emellett táviratban jelentette csatlakozását Paul Boncourt, Mauriac, Maurois, Thomas Mann, néhány angol képviselő, Pfeleiderer nyugatnémet demokrata képviselő stb.

Ennek a vártnál kisebb nyugati részvételnek egyrészt az a következménye, hogy néhány tervezett akciót nem indítanak meg, illetve elhalasztanak /például egy tervezett nagy nemzetközi egyházi béketalálkozót/, nehogy az a látszat keletkezzék, mintha az iniciatíva kommunista részről történt volna. Ugyanide tartozik, hogy az atom- és hidrogénbomba eltiltásáról szóló a parlamentekhez intézett felhívás nem az összejövetel egésze, hanem 12 japán képviselő illetve senator írta alá. Másrészt, mivel az összejövetel egészben véve jól sikerült, elhatározták, hogy gondosabb előkészítés mellett a jövő év elején megismétlik. Az összejövetel elején általában nehezen találták meg a küldöttek a megfelelő hangot; a bizalmatlanság nyugati oldalról meglehetősen nagy volt. A tárgyalás új módja azonban /csak az első és utolsó napon volt plenum, közben három szekció: politikai, kulturális és gazdasági dolgozott/ megerősítette a viták megfelelő tónusát, létrehozta a bizalom atmoszféráját, mely az utolsó napi plénum felszólalásaiiban nagyon világosan kifejezésre jutott. Legvilágosabban látható volt Eric Johnson quaker első és utolsó napi felszólalásában.

A magyar delegációból Péter János résztvett a kulturális szekció egyházi albizottságában, feleségem a gazdasági bizottságban, én magam a politikai bizottságban szerettem volna résztvenni, de Ehrenburg és Bernal külön megkérték, hogy a kulturális bizottságban dolgozzam, ahol többször felszólaltam. A német delegáció kérésére két estét együtt töltöttünk főképpen azért, hogy Iwand dékánt minél közelebb hozzuk magunkhoz; ez messzemondva sikerült is.

A Bartók kérdésben beható beérleltetéseket folytattam Ehrenburggal és Kornejcsukkal. A szovjet elvtársak véleménye az volt, hogy túl nagy eltérést jelentene a világtanács gyakorlatától, ha egy tíz évvel ezelelt elhalt művészt iktatnánk be a jubiléumok sorába; ezt ők veszélyes precedensnek tekintenék. Kornejcsuk azt ajánlotta, hogy otthon tartsuk meg minél nagyobb nemzetközi részvétel mellett a jubileumot.

Lukács György

LUKÁCS GYÖRGY
BUDAPEST, V.,
BELGRÁD-RKP. 2. V. EM. 5.
TELEFON: 185-366

ELM 27-1130/4/4

Budapest, 1956 április 15.

Az MDP Politikai Bizottságának

Tisztelt Elvtársak!

Andics elvtársnő értesített, hogy az elvtársak felvilágosítást kérnek a stockholmi interviu ügyében.

Természetesen az a mit én mondtam ott nagyon ki van színezve, más arányokban közölve stb, mint a valóságos beszélgetésben. Mivel azonban megfogható hazugság nincs benne és - főleg - mivel két újságíróval beszéltem egy esetleges cáfolat csak ronthatna a dolgon. Széttaposná, elhuzná az ügyet, mely így napok múltán ugyis feledésbe merül.

Ami magát a tartalmat illeti, nincs benne semmi lényeges, ami már régen nem lett volna ismeretes.

Elvtársi üdvözlettel

Lukács György

MTA FIL. INT.
Lukács Archív